

Stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise

(2009/C 2/03)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 286 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾, a zejména na článek 41 tohoto nařízení,

s ohledem na žádost o stanovisko v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 obdrženu od Evropské komise dne 15. května 2008,

PŘIJAL TOTO STANOVISKO:

I. ÚVOD

Návrh

1. Komise přijala dne 30. dubna 2008 návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen „návrh“) ⁽³⁾. Komise návrh odeslala EIOÚ ke konzultaci v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001/ES a EIOÚ jej přijal dne 15. května 2008.
2. Cílem návrhu je provést řadu důležitých změn nařízení (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽⁴⁾. Ve své důvodové zprávě Komise uvádí důvody přezkumu stávajícího nařízení. Uvádí „evropskou iniciativu pro transparentnost“ ⁽⁵⁾, která vyzývá k větší transparentnosti, nařízení o použití Aarhuské úmluvy ⁽⁶⁾ na instituce a orgány Evropského společenství, což má vliv na nařízení (ES) č. 1049/2001, pokud jde o přístup k dokumentům obsahu-

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2008) 229 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽⁵⁾ Zápis ze schůze Komise č. 1721 ze dne 9. listopadu 2005, bod 6; viz též dokumenty SEK(2005) 1300 a SEK(2005) 1301.

⁽⁶⁾ Nařízení (ES) č. 1367/2006 Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy na orgány a subjekty Společenství, (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

jícím informace o životním prostředí, jakož i judikaturu Soudního dvora a stížnosti řešené evropským veřejným ochráncem práv v souvislosti s nařízením (ES) č. 1049/2001.

Konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů

3. EIOÚ vítá, že je konzultován, a doporučuje, aby byl v bodech odůvodnění uveden odkaz k této konzultaci podobně, jak je to učiněno v mnoha jiných legislativních textech, v jejichž případech byl EIOÚ konzultován v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.
4. EIOÚ si zejména povšiml skutečnosti, že návrh obsahuje ustanovení zabývající se citlivým vztahem mezi přístupem k dokumentům a právem na soukromí a na ochranu osobních údajů, zejména navrhovaný čl. 4 odst. 5. Analýza tohoto ustanovení bude ústřední částí tohoto stanoviska.
5. Stanovisko se však neomezí jen na tuto analýzu. Analýze budou předcházet zkoumání kontextu návrhu a jeho oblast působnosti. Po analýze čl. 4 odst. 5 se budou řešit jiné otázky, jako je právo na přístup k osobním údajům podle nařízení č. 45/2001.

II. KONTEXT A OBLAST PŮSOBNOSTI NÁVRHU

Kontext

6. Návrhu předcházela veřejná konzultace. V důvodové zprávě Komise uvádí, že zohlednila názor většiny respondentů zúčastněných v této veřejné konzultaci.
7. Po přijetí návrhu se v Evropském parlamentu konalo dne 2. června 2008 veřejné slyšení, které zorganizoval Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. To byla příležitost pro mnoho zúčastněných stran k vyjádření stanoviska k tomuto návrhu. EIOÚ rovněž učinil některé prozatímní poznámky. Při této příležitosti zástupci Evropské Komise – v reakci na různé připomínky – zdůraznili, že návrh zohlednil stávající stav úvah, ale že Komise je otevřená diskusi o textu a zvažuje, že přispěje ke zlepšení návrhu, včetně alternativ.

8. EIOÚ považuje tento otevřený přístup za příležitost a má v úmyslu obohatit diskusi o alternativní znění navrhovaného čl. 4 odst. 5. Navíc takovýto otevřený přístup zcela odpovídá pojmu transparentnosti: podpora řádného řízení a zajištění účasti občanské společnosti (viz například čl. 15 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie).
9. Navzdory nejistotě o osudu Lisabonské smlouvy v době vydání tohoto stanoviska by neměla být opomíjena perspektiva právního rámce podle nové smlouvy.
10. Návrh vychází z článku 255 Smlouvy o ES, který uděluje právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost bude tento článek nahrazen článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie. Článek 15 rozšiřuje právo na přístup k dokumentům všech institucí, subjektů a agentur Unie. Mění článek 255 mimo jiné zavedením obecné zásady otevřenosti (čl. 15 odst. 1) a zavázáním Evropského parlamentu a Rady k zajištění zveřejnění dokumentů týkajících se legislativních postupů.
- Oblast působnosti: pojem dokumentů*
11. Návrh se vztahuje na všechny dokumenty podle definice navrhovaného čl. 3 písm. a). Tato definice zní takto: „dokumentem“ rozumí obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka), který orgán vytvoří a formálně jej zašle jednomu nebo několika příjemcům, nebo který jiným způsobem zaregistruje, nebo který orgán obdrží; údaje obsažené v elektronických systémech k ukládání, zpracování a sběru dat se považují za dokumenty, pokud je lze zpracovat formou výtisku nebo kopie v elektronickém formátu pomocí dostupných nástrojů pro využívání systému.“
12. Důvodem pro plnou citaci této definice je skutečnost, že vyvolává několik zásadních otázek týkajících se oblasti působnosti tohoto nařízení:
- Předmět práva na přístup: je jím list papíru (nebo jeho elektronický ekvivalent), nebo má širší význam: informace o činnostech institucí EU nebo informace v jejich držení bez ohledu na existenci dokumentu?
 - Jaký je význam omezení oblasti působnosti použití nařízení na dokumenty, jež byly formálně předány jednomu nebo více příjemcům či jinak zaregistrovány nebo přijaty institucí?
 - Rozdíl v oblasti působnosti mezi nařízením (ES) č. 1049/2001 a nařízením (ES) č. 45/2001.
13. Výchozím bodem nařízení je přístup k dokumentům, nikoliv přístup k informacím jako takovým. To je pojem stanovený v článku 255 Smlouvy o ES. Lisabonská smlouva by nevedla k významnějším změnám. Nová smlouva pouze objasňuje, že nosič dokumentů není rozhodující. Avšak jek uvedl Soud prvního stupně ve věci WWF, „bylo by v rozporu s požadavkem transparentnosti, ze kterého plyne nařízení (ES) č. 1049/2001, aby se orgány dovolávaly neexistence dokumentů s cílem vyhnout se použití tohoto nařízení“⁽⁷⁾. Proto podle soudu musí dotyčné orgány, pokud je to možné a předvídatelným, a nikoliv svévolným způsobem, zpracovávat a uchovávat dokumentaci týkající se jejich činností. Jinak není možno efektivně vykonat právo na přístup k dokumentům.
14. Na tomto pozadí na jedné straně návrh výslovně zahrnuje v pojetí dokumentu „údaje obsažené v elektronických systémech k ukládání, zpracování a sběru dat“, pokud je možno je zpracovat. EIOÚ poznamenává, že tato definice se přibližuje definici zpracování osobních údajů stanovené v nařízení (ES) č. 45/2001 a rozšiřuje možné překrývání s nařízením 1049/2001. Pravděpodobně vzroste počet žádostí o přístup k pouhým seznamům jmen nebo jiným osobním údajům, a to rovněž s ohledem na rozvoj nástrojů dostupných k využití elektronických systémů, a proto je ještě důležitější se věnovat možným oblastem napětí mezi nařízeními, jakož i vztahům k jiným dostupným nástrojům, jako je právo na přístup k osobním údajům (viz níže, body 64 až 67).
15. Na druhé straně Komise navrhuje, že dokument „existuje“, pouze pokud byl zaslán příjemcům nebo pokud byl rozeslán v rámci orgánu nebo jinak zaregistrován. EIOÚ poznamenává, že není ani zdaleka jasné, v jaké míře by tato formulace omezila oblast působnosti použití nařízení, a mohla by se proto obrátit proti zásadám otevřenosti a účasti veřejnosti. Bohužel důvodová zpráva poskytuje v tomto ohledu jen málo informací. Proto EIOÚ navrhuje, že pojem „dokumentu“ je třeba objasnit v návrhu Komise, v samotném ustanovení nebo v bodech odůvodnění.
16. EIOÚ bez podrobnější analýzy možných interpretací těchto ustanovení zásadního významu poznamenává, že navzdory změnám pojetí „dokumentu“ navrženého Komisí stále existuje rozdíl v oblasti působnosti mezi nařízením (ES) č. 1049/2001 a nařízením (ES) č. 45/2001. Posledně

⁽⁷⁾ Rozsudek ze dne 25. dubna 2007, věc T-264/04 WWF European Policy Programme v. Rada, § 61.

uvedené nařízení se vztahuje podle čl. 3 odst. 2 pouze na „zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v registru nebo do něj mají být zařazeny“. Nařízení (ES) č. 1049/2001 se vztahuje na všechny dokumenty v držení institucí.

17. Ačkoliv se ruční zpracování osobních údajů stává stále méně důležitějším, je nezbytné zvážit, zda se v rámci institucí a orgánů Evropské unie stále ještě používají listinné složky. Pokud tyto listinné složky nejsou strukturovány, nemůže se na ně plně vztahovat nařízení (ES) č. 45/2001. Takové dokumenty však mohou obsahovat osobní údaje a musí být zajištěno, že je možno rovněž v takových případech použít výjimku čl. 4 odst. 5.

18. Tento rozdíl v oblasti působnosti je třeba řádně zohlednit s cílem zajistit, aby byl právní zájem subjektu údajů zvážen rovněž v případě listinných složek. To je další důvod, proč pouhý „odkaz“ na nařízení (ES) č. 45/2001 – jak je uvedeno níže (viz body 38–40) – není dostatečný, protože by to neposkytlo dostatek informací pro ty případy, v nichž osobní údaje obsažené v dokumentech nespádají do oblasti působnosti použití nařízení (ES) č. 45/2001.

III. ČL. 4 ODS. 5

Celkové posouzení ustanovení

19. Navrhovaný čl. 4 odst. 5 se zabývá vztahem mezi přístupem k dokumentům a právy na soukromí a ochranou osobních údajů a nahrazuje stávající čl. 4 odst. 1 písm. b), jež bylo v široké míře kritizováno jako nejednoznačné, pokud jde o přesný vztah mezi těmito základními právy. Tento článek byl rovněž projednáván před Soudem prvního stupně⁽⁸⁾ Před Soudním dvorem se v současné době projednává odvolání z právních důvodů⁽⁹⁾.

20. V tomto ohledu je smysluplné naradit čl. 4 odst. 1 písm. b). EIOÚ chápe, že Komise využila této příležitosti k navržení změny čl. 4 odst. 1 písm. b). Avšak EIOÚ nepodporuje znění ustanovení navržené Komisí.

21. Zprv, EIOÚ není přesvědčen, že toto je vhodná doba na změnu, protože se před Soudním dvorem projednává odvolání. V tomto odvolání jsou obsaženy závažné otázky.

⁽⁸⁾ Rozsudek ze dne 8. listopadu 2007, *Bavarian Lager v. Komise*, T-194/04. Další dvě věci týkající se stejné otázky se stále ještě projednávají.

⁽⁹⁾ Projednávaná věc C-28/08P, *Komise v. Bavarian Lager*, (Úř. věst. C 79, s. 21).

22. Zadrž, návrh neposkytuje vhodné řešení, což je vážnější. Obsahuje obecné pravidlo (druhá věta čl. 4 odst. 5), které:

— nezohledňuje rozsudek Soudu prvního stupně ve věci *Bavarian Lager*,

— plně nezohledňuje potřebu správné vyváženosti mezi příslušnými základními právy,

— neplní svoji funkci, protože odkazuje k legislativě ES o ochraně údajů, jež neposkytuje jasnou odpověď, kdy je třeba rozhodnout o přístupu veřejnosti.

Dále obsahuje zvláštní pravidlo (první věta čl. 4 odst. 5), jež je v zásadě dobře definováno, ale jeho oblast působnosti je příliš omezena.

Toto není vhodná doba na změnu

23. EIOÚ si je plně vědom možného vzájemného působení – i možného napětí – mezi přístupem k dokumentům a právem na soukromí a ochranou osobních údajů. Ve svém podkladovém dokumentu o přístupu veřejnosti k dokumentům a o ochraně údajů zveřejněném v červenci 2005 provedl EIOÚ pečlivou analýzu problémů vzniklých ze současného používání nařízení (ES) č. 1049/2001 a nařízení (ES) č. 45/2001.

24. EIOÚ zejména zdůraznil, že přístup veřejnosti na jedné straně a soukromí a ochrana údajů na straně druhé jsou základními právy, jež jsou zakotvena v různých právních nástrojích na evropské úrovni a představují klíčové prvky „řádné správy věcí veřejných“. Mezi těmito právy neexistuje hierarchické uspořádání a v některých případech současné použití nařízení nepřináší jasnou odpověď. Podle podkladového dokumentu EIOÚ je možno nalézt řešení ve výjimce týkající se soukromí stanovené ve stávajícím čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001. Jak je vysvětleno v podkladovém dokumentu, toto ustanovení ukládá tyto tři podmínky, které musí být pro použití výjimky z přístupu veřejnosti všechny splněny:

— musí se jednat o ohrožení ochrany soukromí subjektu údajů,

— přístup veřejnosti k dokumentu se podstatným způsobem dotýká subjektu údajů,

— právní předpisy o ochraně údajů neumožňují přístup veřejnosti k dokumentu.

25. Hlavní rysy analýzy EIOÚ potvrdil Soud prvního stupně ve věci Bavarian Lager, v níž byl Soud prvního stupně vyzván k výkladu vztahu mezi nařízením (ES) č. 45/2001, nařízením (ES) č. 1049/2001 a výjimkou ohledně ochrany osobních údajů obsaženou v naposledy uvedeném nařízení. Hlavní prvky tohoto rozsudku se použijí k dotvrzení tohoto stanoviska. Komise rozhodla podat odvolání proti rozsudku Soudu prvního stupně; věc je nyní projednávána před Soudním dvorem. V této věci projednávána před Soudním dvorem EIOÚ vyjadřuje stanovisko, že je třeba podpořit rozsudek Soudu prvního stupně.

26. Proto je otázka, zda je vhodný okamžik na změnu ustanovení o vztahu mezi přístupem k dokumentům a ochranou osobních údajů nyní, kdy se věc projednává před Soudním dvorem. Tato věc se netýká pouze interpretace stávajícího znění čl. 4 odst. 1 písm. b) ⁽¹⁰⁾, ale rovněž vyvolává důležitější otázky týkající se vyváženosti mezi příslušnými základními právy ⁽¹¹⁾. Za těchto okolností by bylo lepší počkat na rozsudek a nařízení před jeho vnesením nepřijímat.

Změna nezohledňuje rozsudek Soudu prvního stupně

27. Důvodem, proč raději vyčkat na rozsudek Soudního dvora, je rovněž smysl navrhovaného ustanovení. Komise ve své důvodové zprávě tvrdí, že navrhované změny mají rovněž za cíl zohlednění rozsudku Soudu prvního stupně ve věci Bavarian Lager. Změna však nezohledňuje stanovisko Soudu prvního stupně.

28. EIOÚ zejména poznamenává, že návrh Komise vypouští veškeré odkazy na porušení „soukromí a osobnosti“ jednotlivce jako nezbytný práh ke zdůvodnění zamítnutí přístupu k dokumentům obsahujícím osobní údaje. Takto návrh Komise značně narušuje rovnováhu dosud dosaženou zákonodárcem, jak ji vyložil Soud prvního stupně. Návrh přesouvá pozornost týkající se přístupu k dokumentům obsahujícím osobní údaje z nařízení (ES) č. 1049/2001 na nařízení (ES) č. 45/2001.

29. Je důležité, aby alespoň po dobu, kdy rozsudek Soudu prvního stupně zůstává výchozím bodem v této citlivé oblasti, navrhované změny opravdu zohlednily tento

⁽¹⁰⁾ Je zřejmé, že je na uvážení zákonodárce změnit znění právního nástroje. Skutečnost, že o výkladu znění se musí diskutovat před soudem, na tom nic nemění.

⁽¹¹⁾ Pokud jde o tuto vyváženost, viz body 31 až 37 níže.

rozsudek a aby se od něj podstatným způsobem neodchylovaly. Rozsudek Soudu prvního stupně nejen poskytuje výklad některých důležitých ustanovení nařízení (ES) č. 1049/2001 a nařízení (ES) č. 45/2001, ale rovněž dosahuje správné rovnováhy mezi právy chráněnými těmito dvěma nařízením. EIOÚ zdůrazňuje, že je důležité, aby zákonodárce tuto rovnováhu zachoval a případně objasnil příslušná ustanovení.

30. V následujících odstavcích tohoto stanoviska EIOÚ dále objasní, proč na rozdíl od stanoviska vyjádřeného Komisí navrhovaným čl. 4 odst. 5 nezohledňuje judikaturu soudu.

Druhá věta čl. 4 odst. 5 zcela nezohledňuje potřebou správné vyváženosti

31. Ve druhé větě čl. 4 odst. 5 se uvádí: „Ostatní osobní údaje se zveřejňují v souladu s podmínkami souvisejícími se zákonným zpracováním takových údajů, které stanoví právní předpisy ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů“.

32. Z tohoto ustanovení vyplývá, že orgán rozhodující o žádosti o přístupu veřejnosti nemůže své rozhodnutí založit na nařízení (ES) č. 1049/2001, ale na nařízení (ES) č. 45/2001. Toto ustanovení tak obsahuje tzv. „referenční teorii“ ⁽¹²⁾, jak ji obhajovala Komise před Soudem prvního stupně ve věci Bavarian Lager.

33. Tuto teorii soud odmítl na základě stávajícího znění čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001. Soud založil toto odmítnutí na tomto znění: zveřejnění může být zamítnuto pouze tehdy, pokud je narušeno soukromí nebo osobnost jednotlivce. Avšak zdůvodnění soudu není jen výkladem textu, ale odráží rovněž výsledek vyváženosti mezi dvěma důležitými základními právy: přístupem veřejnosti a ochranou údajů

34. Tato potřeba správné vyváženosti mezi těmito základními právy – nebo „vyvážený přístup“, jak je to obvykle definováno, byla rovněž zdůrazněna v mnoha dokumentech zabývajících se rozporem mezi těmito dvěma právy. Tak tomu

⁽¹²⁾ Protože přesouvá zkoušku z nařízení (ES) č. 1049/2001 na nařízení (ES) č. 45/2001.

bylo například ve věci stanoviska 5/2001 článku 29 pracovní skupiny ⁽¹³⁾ a podkladového dokumentu EIOÚ. Podobný přístup je rovněž zaujat v návrhu úmluvy Rady Evropy o přístupu veřejnosti k úředním dokumentům, který stanoví, že smluvní strany mohou omezit právo na přístup k úředním dokumentům za účelem ochrany mimo jiné „soukromí a jiných oprávněných soukromých zájmů“ ⁽¹⁴⁾.

35. Na jedné straně musí být dodržováno právo na přístup veřejnosti, což v každém případě znamená, že:

— je třeba, aby byl plněn účel nařízení (ES) č. 1059/2001. Nařízení by mělo co nejvíce naplňovat právo na přístup veřejnosti ⁽¹⁵⁾. To znamená, že by měly být v zásadě všechny dokumenty institucí přístupné veřejnosti ⁽¹⁶⁾. Proto je třeba vypracovat a restriktivně použít výjimky z tohoto práva tak, aby nebyla popřena obecná zásada zakotvená v nařízení ⁽¹⁷⁾.

— Vzhledem k povaze práva na přístup veřejnosti nesmí být po nikom požadováno, aby zdůvodňoval svou žádost, a proto nemusí prokazovat žádný zájem na tom, aby měl přístup k požadovanému dokumentu ⁽¹⁸⁾.

36. Na druhé straně musí být dodržováno právo na ochranu údajů.

— Ochrana osobních údajů je stanovena v systému kontrol a vyvážeností, což nezabraňuje zpracování osobních údajů, ale zpracování podmiňuje ochrannými opatřeními a zárukami. Zpracování osobních údajů je povoleno, poskytne-li subjekt údajů jednoznačný souhlas nebo je-li zpracování nezbytné kvůli jiným veřejným nebo soukromým zájmům (článek 5 nařízení (ES) č. 45/2001).

⁽¹³⁾ Stanovisko 5/2001 ke zvláštní zprávě Evropského veřejného ochránce práv pro Evropský parlament v návaznosti na návrh doporučení pro Evropskou Komisi ohledně stížnosti 713/98/IJH, 17.5.2001, WP 44, jež je dostupná na internetových stránkách pracovní skupiny.

⁽¹⁴⁾ Čl. 3 písm. f) návrhu úmluvy, jež je v současné době dokončována v rámci Rady Evropy. Poslední návrh je k dispozici na stránce <http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/WorkingDocs/Doc08/EDOC11631.htm>

⁽¹⁵⁾ Článek 11 a 4. bod odůvodnění nařízení; Dosavadní 4. bod odůvodnění se označuje jako 6. bod odůvodnění po změně nařízení podle návrhu.

⁽¹⁶⁾ Článek 11 nařízení; Dosavadní 11. bod odůvodnění se označuje jako 17. bod odůvodnění po změně nařízení podle návrhu.

⁽¹⁷⁾ Bod 94 rozsudku Soudu prvního stupně ve věci Bavarian Lager a judikatura zde uvedená.

⁽¹⁸⁾ Bod 107 rozsudku Soudu prvního stupně ve věci Bavarian Lager zpracovaný v níže uvedeném bodě 40.

— Ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001 musí být nutně vyloženo s ohledem na základní práva, zejména na právo na soukromí ⁽¹⁹⁾.

— Zpracování osobních údajů tak musí být v souladu se zásadou proporcionality a nesmí konkrétně a skutečně ohrožovat právní zájem subjektu údajů.

37. Takovou vyváženost není možno zaručit pouhým odkazem na nařízení (ES) č. 45/2001, jež je vypracováno tak, aby zajistilo ochranu svobod a základních práv jednotlivců, zejména na jejich soukromého života, při zpracování osobních údajů ⁽²⁰⁾. Toto řešení sice respektuje právo na ochranu údajů, ale nerespektuje právo na přístup veřejnosti.

Druhá věta čl. 4 odst. 5 nenabízí schůdné řešení.

38. Nařízení (ES) č. 45/2001 neposkytuje jasnou odpověď na otázku, kdy musí instituce nebo orgán Společenství rozhodnout o požadavku na přístup veřejnosti. Stručně řečeno ⁽²¹⁾, článek 5 nařízení umožňuje zpracování osobních údajů, je-li to „nezbytné pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu“ nebo „nezbytné ke splnění právních závazků, jimž správce podléhá“. Jinak řečeno, zákonnost zpracování není určena zájmem na ochranu údajů samotným, ale nezbytností provést zpracování z jiného zájmu (ať už je to stanoveno v právní povinnosti či nikoliv). To vede k závěru, že vzhledem k tomu, že nezbytnost není stanovena článkem 5 nařízení (ES) č. 45/2001 samotného (a ani kterýmkoliv ustanovením tohoto nařízení), právo vypracované na ochranu jiného zájmu – v tomto případě právo na přístup k dokumentům – by mělo poskytnout odpovídající pokyny.

39. Avšak v souladu s návrhem všechny požadavky na přístup k dokumentům obsahující osobní údaje – pokud se nepoužije zvláštní ustanovení první věty čl. 4 odst. 5 – by měly být posouzeny na základě odkazu k nařízení (ES) č. 45/2001. Takový odkaz by neposkytl nezbytné pokyny pro vyvážení zájmů. To by vedlo k nežádoucímu výsledku („začarovaný kruh“).

⁽¹⁹⁾ V tomto smyslu viz zejména rozsudek Soudního dvora ve věci Österreichischer Rundfunk.

⁽²⁰⁾ Bod 98 rozsudku.

⁽²¹⁾ Rozsáhlejší výklad článku 5 je uveden v podkladovém dokumentu EIOÚ.

40. Nakonec je třeba poznamenat, že odkaz na nařízení (ES) č. 45/2001 neřeší neslučitelnost mezi právem na přístup veřejnosti a povinností prokázat potřebu předat osobní údaje stanovenou čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001. Jak uvedl Soud prvního stupně ve věci *Bavarian Lager*: „Kdyby totiž bylo vyžadováno, aby žadatel prokazoval nezbytnost předání údajů, jako další podmínku uloženou v nařízení (ES) č. 45/2001, tento požadavek by byl v rozporu s cílem nařízení (ES) č. 1049/2001, a sice co nejširším přístupem veřejnosti k dokumentům orgánů“⁽²²⁾.
44. Pokud jde o omezení rozsahu *ratione personae*, musí být zveřejněny některé údaje o osobách zastávajících veřejnou funkci, úředníků a zástupců zájmů. Zdá se, že toto ustanovení má za cíl pouze vyřešení důsledků rozsudku Soudu prvního stupně ve věci *Bavarian Lager*. Vzniká otázka, proč se ustanovení nezabývá širší kategorií subjektů údajů ve vztahu k jejich profesním činnostem. Argumenty na podporu předpokladu, že v této souvislosti by měly být osobní údaje běžně zveřejněny, jsou například platné rovněž ve vztahu k:
- zaměstnancům v soukromém sektoru nebo osobám samostatně výdělečně činným, které nejsou označeny jako *zástupci zájmů*, dokud není důvod domnívat se, že zveřejnění by mělo na osobu nepříznivý dopad,
 - výzkumným pracovníkům představujícím výsledky výzkumu,
 - odborníkům představující veřejně svůj příslušný obor,
 - učitelům a profesorům při plnění jejich funkcí při vyučování a přednáškách.
41. První věta čl. 4 odst. 5 návrhu zní takto: „*Jména, tituly a funkce osob zastávajících veřejnou funkci, úředníků a zástupců zájmových skupin v souvislosti s jejich profesní činností se zveřejňují kromě případu, kdy by jejich zveřejnění s ohledem na zvláštní okolnosti dotyčné osoby nepříznivě ovlivnilo.*“ To poskytuje zvláštní pravidlo pro určitý druh údajů vztahujících se na stanovenou skupinu osob.
42. Jako první předběžnou poznámku EIOÚ uvádí, že není pochyb o tom, že první věta čl. 4 odst. 5 respektuje právo na přístup veřejnosti. V situacích, jimiž se tato věta zabývá, jsou dokumenty obvykle veřejnosti zpřístupněny. Podle EIOÚ ustanovení rovněž respektuje právo na ochranu údajů. Vztahuje se na situace, jimiž se Soud prvního stupně zabýval ve věci *Bavarian Lager*, a na podobné situace. Soud v tomto případě uvádí, že v takových situacích zveřejnění jmen nevede k zásahu do soukromí osob, ani by tyto osoby neměly důvod si myslet, že se na ně vztahuje důvěrné zacházení⁽²³⁾.
43. Druhou předběžnou poznámku je, že je možno tvrdit, že ustanovení je v zásadě dobře definováno a splňuje podmínky právní jistoty. Toto ustanovení definuje různé způsobilosti, v rámci nichž osoby jednají, a omezuje osobní údaje, jež je možno zpřístupnit. Bez ohledu na otázku, zda jsou tato omezení vhodná, jsou jasně navržena. Rovněž jsou ve shodě s nařízením (ES) č. 45/2001: zveřejnění údajů zakládá zákonné zpracování – protože vychází z právního základu stanoveného v čl. 4 odst. 5 – a účel je omezen, zejména udělení přístupu veřejnosti.
45. V těchto příkladech se navrhuje, že by bylo bývalo užitečné hledat ustanovení širšího rozsahu vyžadující údaje různých kategorií osob, pokud jednají při výkonu svých profesních funkcí.
46. Druhé omezení – *ratione materiae* – v první větě čl. 4 odst. 5 návrhu se vztahuje na prvky údajů. Zveřejní se pouze jména, názvy a funkce. Z toho jsou vyloučeny údaje, které sdělují informace o situaci v soukromí dotčené osoby, i když tyto údaje nejsou kvalifikovány jako citlivé údaje, jak je uvedeno v článku 10 nařízení (ES) č. 45/2001. Za takové by bylo možno považovat adresu bydliště, telefon, e-mail nebo jiné údaje – jako jsou platy a výdaje – o vysoce postavených úřednících a politikách.
47. Avšak rovněž vylučuje všechny údaje, jež nemají nic společného se situací v soukromí dotčené osoby, jako je adresa do zaměstnání dotčené osoby (poštovní i elektronická), jakož i obecnější informace týkající se funkce osoby.

⁽²²⁾ Bod 107 rozsudku Soudu prvního stupně. Poznámka: Článek 8 nařízení (ES) č. 45/2001 rovněž ukládá jiné povinnosti, ale ty nepředstavují za současného stavu žádné problémy.

⁽²³⁾ Viz zejména body 131, 132 a 137 rozsudku.

48. Mnohem základnější problém s přístupem návrhu je, že v dokumentu je zřídka uvedeno pouze jméno. Jméno je obvykle uvedeno s jinými údaji vztahujícími se k osobě. Například věc Bavarian Lager se týkala přístupu k zápisu z jednání. Lze předpokládat, že v zápisech ze schůze jsou uvedena nejen jména osob přítomných na zasedání, ale rovněž jejich příspěvek do diskuse během zasedání. V těchto případech by mohly být někdy blíže uvedeny citlivé údaje podle článku 10 nařízení (ES) č. 45/2001, například pokud je vyjádřeno politické stanovisko. Proto je otázka, zda je možno jednotlivé údaje chápat samostatně.

c) pokud již údaje byly se souhlasem dotčené osoby zveřejněny.

2) Osobní údaje se nicméně zveřejní, pokud převažující veřejný zájem zveřejnění vyžaduje. V takových případech musí instituce nebo orgán blíže určit veřejný zájem. V něm budou uvedeny důvody, proč v konkrétním případě veřejný zájem převažuje zájmy dotčené osoby.

3) Odmítne-li instituce nebo orgán přístup k dokumentu na základě odstavce 1, zváží, zda je možný částečný přístup k tomuto dokumentu.

IV. ALTERNATIVNÍ ŘEŠENÍ

Potřeba jasných pokynů ze strany zákonodárce

49. Nařízení (ES) č. 1049/2001 samo by mělo poskytnout pokyny institucím a orgánům, jež se zabývají žádostmi na přístup veřejnosti k dokumentům obsahující osobní údaje, a přitom plně respektovat správnou vyváženost mezi příslušnými dvěma základními právy.

50. Podle EIOÚ je třeba dalších diskusí o tom, jak tento pokyn převést do konkrétního zákonného ustanovení. Jak se ukázalo v minulosti, je to otázka, jež vzbuzuje závažné a základní úvahy. Měl by být vypracován co nejpečlivěji na základě příspěvku od různých zúčastněných stran.

52. Toto ustanovení lze vysvětlit takto:

53. První část odstavce 1 obsahuje základní pravidlo a odráží potřebu správné vyváženosti mezi příslušnými základními právy. Výjimka z práva přístupu veřejnosti se použije pouze tehdy, pokud by zveřejnění poškodilo soukromí nebo integritu dotčené osoby. Ustanovení odkazuje k soukromí (respektování soukromého a rodinného života podle článku 7 Listiny základních práv Evropské unie a článku 8 EÚLP), a nikoliv k ochraně údajů (jak je uvedeno v článku 8 Listiny)

54. Je však plně zohledněno právo na ochranu osobních údajů, stanovené v systému kontrol a vyvážeností na ochranu subjektu údajů, viz též bod 36 výše. Toto ustanovení specifikuje právní povinnost pro zveřejnění osobních údajů, jak je uvedeno v čl. 5 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001.

Alternativní řešení

51. EIOÚ navrhuje jako svůj příspěvek do diskuse toto ustanovení týkající se přístupu veřejnosti k osobním údajům:

1) Osobní údaje se nezveřejní, pokud by takové zveřejnění poškodilo soukromí nebo integritu dotčené osobnosti. K takovému poškození nedojde:

a) vztahují-li se údaje výhradně k profesním činnostem dotčené osoby, pokud však za určitých okolností neexistuje důvod domnívat se, že by zveřejnění mělo na tuto osobu nepříznivý dopad;

b) vztahují-li se údaje výhradně k veřejně činné osobě, pokud však za určitých okolností neexistuje důvod domnívat se, že by zveřejnění mělo nepříznivý dopad na tuto osobu nebo jiné osoby, jež k ní mají vztah;

55. Je třeba poznamenat, že nařízení (ES) č. 45/2001 nezakazuje zpracování osobních údajů, pokud vychází z právního základu pro zpracování podle čl. 5 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001. Použití takového právního základu v konkrétním případě musí být přezkoumáno s ohledem na článek 8 EÚLP a judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. V této souvislosti je třeba učinit odkaz na rozsudek Soudního dvora ve věci *Österreichischer Rundfunk* ⁽²⁴⁾. Zavedení „poškození soukromí nebo integrity dotčené osobnosti“ v odstavci 1 ustanovení stanoví, že se jedná přesně o tento test, který rozhoduje o tom, zda bude pro veřejnosti poskytnut přístup k veřejným údajům.

⁽²⁴⁾ Rozsudek soudu ze dne 20. května 2003, *Rechnungshof (C-465/00) v. Österreichischer Rundfunk and Others a Christa Neukomm (C-138/01) a Joseph Lauer mann (C-139/01) v. Österreichischer Rundfunk*, spojené věci C-465/00, C-138/01 a C-139/01, Sb. rozh. 2003 s. I-4989.

56. Termín integrita byl rovněž začleněn do stávajícího znění čl. 4 odst. 1 písm. b) a odkazuje k fyzické integritě osoby. To může mít přidanou hodnotu například v případech, kdy by zveřejnění osobních údajů mohlo vést k ohrožení fyzické integrity osoby bez přímého vztahu k jejímu soukromí.
57. Druhá část odstavce 1 navrhovaného ustanovení má za cíl poskytnout pokyny instituci nebo orgánu rozhodujícím o žádosti na přístup veřejnosti. Rozlišuje mezi třemi situacemi, v nichž zveřejnění osobních údajů obvykle nemá za následek jakékoliv poškození subjektu údajů.
- První situace je ta, na niž se vztahuje první věta čl. 4 odst. 5 návrhu Komise. Věta je formulována mnohem širším a mnohem funkčnějším způsobem při zohlednění kritických poznámek EIOÚ učiněných ke stávajícímu znění. Ustanovení uznává, že rovněž v této situaci může existovat důvod domnívat se, že by zveřejnění mělo nepříznivý dopad na tuto osobu. V takovém případě instituce nebo orgán musí provést přezkum, zda je pravděpodobné, že k tomuto účinku dojde. Jinak řečeno, předpokládá se přístup. Konečně znění „důvod domnívat se“ (atd.) je převzat z čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001.
- Druhá situace stanoví, že je dovolen i širší přístup, pokud jsou obsaženy údaje o veřejně činných osobách. Může se jednat o politiky nebo jiné osoby, jejichž funkce nebo chování obvykle opravňuje k širšímu přístupu veřejnosti na základě jejího práva na informace. Zde však platí opět výhrada, že závěr může být případ od případu různý. V této situaci by měl být rovněž zohledněn možný nepříznivý dopad na příbuzné.
- Třetí situace souvisí s údaji, které jsou již ve veřejné sféře se souhlasem subjektu údajů. Lze si například představit, že osobní údaje byly zveřejněny na webové stránce nebo na blogu.
58. V odstavci 2 se uznává skutečnost, že může existovat převažující zájem vyžadující přístup veřejnosti. Některé údaje jsou pro veřejnost nezbytné k tomu, aby si vytvořila obecněji informovaný názor o legislativním procesu nebo fungování orgánů Evropské unie. Může se například jednat o (finanční) vztahy mezi institucí a některými zájmovými skupinami. Vzhledem k tomu, že tento odstavec obsahuje výjimku z výjimky, jsou uvedena další ochranná opatření. U každého případu musí instituce nebo orgán blíže určit použití ustanovení.
59. Odstavec 3 zavazuje instituci nebo orgán zvážit částečné zpřístupnění, například vymazáním jmen v dokumentech, jako doplňkový nástroj k zajištění správné vyváženosti mezi příslušnými základními právy, jež by měl být použit pouze tehdy, je-li důvod k odmítnutí.
60. Nakonec EIOÚ zdůrazňuje, že toto řešení by umožnilo vyhnout se absurdní situaci, jak je uvedeno výše v bodu 39.

V. MĚLO BY BÝT NAŘÍZENÍ (ES) Č. 45/2001 ZMĚNĚNO?

61. Z rozsudku Soudu prvního stupně ve věci *Bavarian Lager* vyplývá, že potřeba objasnění vztahu mezi přístupem veřejnosti a ochranou údajů je rovněž naléhavá vzhledem k různým výkladům, jež je možno poskytnout v této souvislosti ohledně čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001. Rozporuplný je mimo jiné ve věci *Bavarian Lager* před Soudem prvního stupně rovněž význam slov „*prokáže nezbytnost předání údajů*“ v souvislosti s přístupem veřejnosti. Pokud se vykládá tato věta doslovně, znamenalo by to, že žadatel o dokument podle nařízení (ES) č. 1049/2001 by musel uvést přesvědčivý důvod pro požádání o dokument, což by bylo v rozporu s jedním z cílů nařízení o přístupu veřejnosti, zejména nejširšího možného přístupu k dokumentům, jež jsou v držení institucí.⁽²⁵⁾ Soud prvního stupně rozhodl za účelem vyřešení tohoto problému, že pokud se předávají osobní údaje za účelem naplnění práva na přístup k dokumentům, žadatel nemusí prokazovat nezbytnost zveřejnění. Stejně tak uvedl, že předávání údajů, na něž se nevztahuje výjimka čl. 4 odst. 1 písm. b), nemůže poškodit právní zájmy subjektu údajů.⁽²⁶⁾
62. Toto řešení bylo potřeba pro uspokojivé sladění obou nařízeních, avšak Komise proti němu vznesla námitku před Soudním dvorem. Komise uvádí, že „žádné z ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001 nebo nařízení (ES) č. 1049/2001

⁽²⁵⁾ Viz bod 107 rozsudku Soudu prvního stupně.

⁽²⁶⁾ Viz bod 107 a 108 rozsudku Soudu prvního stupně.

však nepožaduje ani nepovoluje neuplatnění tohoto ustanovení (článek 8 písm. b)) s cílem umožnit nabytí účinku právní normy obsažené v nařízení (ES) č. 1049/2001“⁽²⁷⁾.

63. Podle EIOÚ je možno toto napětí nejlépe vyřešit zavedením bodu odůvodnění ve změněném nařízení (ES) č. 1049/2001, které kodifikuje rozhodnutí Soudu prvního stupně. Tento bod odůvodnění by mohl znít takto: „V případě, že jsou osobní údaje předány za účelem naplnění práva na přístup k dokumentům, žadatel nemusí prokazovat nezbytnost zpřístupnění pro účely čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001.“

VI. PRÁVO NA PŘÍSTUP K DOKUMENTŮM A PRÁVO NA PŘÍSTUP K VLASTNÍM OSOBNÍM ÚDAJŮM

64. Právo na přístup k dokumentům, jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 1049/2001, musí být odlišeno od článku 13 nařízení (ES) č. 45/2001. Právo na přístup stanovené v nařízení (ES) č. 1049/2001 uděluje obecné právo na přístup k dokumentům každému s cílem zaručit průhlednost veřejným orgánům. Článek 13 nařízení (ES) č. 45/2001 je omezenější, pokud jde o osoby mající právo na přístup, protože toto právo uděluje pouze těm osobám, jichž se informace týkají, zejména s cílem umožnit subjektům údajů mít kontrolu nad informacemi, jež se jich týkají. K právu na přístup podle článku 13 nařízení (ES) č. 45/2001 se odkazuje v čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.

65. Proto se EIOÚ domnívá, že nařízení (ES) č. 1049/2001 by mělo objasnit, že existence práva na přístup k dokumentům se nijak nedotýká práva na přístup k vlastním osobním údajům podle nařízení (ES) č. 45/2001.

66. Dále EIOÚ doporučuje, aby zákonodárce zvažil zanést do změněného nařízení přístup k vlastním osobním údajům subjektu údajů z moci úřední. Vskutku se v praxi stává, že si lidé nemusí být vědomi existence práva na přístup k vlastním osobním údajům, jak je stanoveno v článku 13 nařízení (ES) č. 45/2001, a proto o přístup žádají s ohledem na nařízení (ES) č. 1049/2001. Přístup k dokumentu jim může být zamítnut, pokud se použije jedna z výjimek nařízení (ES) č. 1049/2001, nebo se dojde k závěru, že žádost o konkrétní přístup nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení. V takovém případě, pokud instituce nebo orgán zná důvod takové žádosti o přístup (tj. přístup k vlastním osobním údajům žadatele), instituce by měla být povinna

poskytnout přístup k osobním údajům žadatele z moci úřední.

67. Oba aspekty by měly být objasněny zanesením zvláštního prohlášení do bodů odůvodnění změněného nařízení (ES) č. 1049/2001, možná ve spojení s 11. bodem odůvodnění stávajícího nařízení. V prvním bodě odůvodnění (nebo části bodu odůvodnění) by mohlo být uvedeno, že právem na přístup veřejnosti k dokumentům není nijak dotčeno právo na přístup k osobním údajům podle nařízení (ES) č. 45/2001. Ve druhém bodě odůvodnění (nebo v části bodu odůvodnění) by mohla být uvedena poznámka o přístupu z moci úřední žadatele k jeho vlastním osobním údajům. Pokud osoba požaduje přístup k údajům, jež se jí týkají, instituce by měla z vlastního podnětu přezkoumat, zda je osoba oprávněna k přístupu podle nařízení (ES) č. 45/2001.

VII. DALŠÍ POUŽITÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ OBSAŽENÝCH VE VEŘEJNÝCH DOKUMENTECH

68. Další otázkou, již je třeba zvážit a případně objasnit v návrhu Komise, je další použití osobních údajů obsažených ve veřejných dokumentech. Je-li přístup k dokumentům udělen, na použití osobních údajů v nich obsažených se mohou vztahovat příslušná pravidla o ochraně osobních údajů, a zejména nařízení (ES) č. 45/2001 a vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 95/46. Opětovné použití, šíření a další zpracování těchto osobních údajů ze strany žadatele, instituce udávající přístup nebo třetích stran majících přístup k dokumentu, by mělo být prováděno v rámci platných právních předpisů týkajících se ochrany údajů.

69. Například, pokud by měl být na žádost o přístup zveřejněn seznam jmen a kontaktních údajů veřejných činitelů, tento seznam by neměl být použit s cílem zaměřit se na dotčené činitele při marketingové kampani nebo vytvořit jejich profil, pokud tak nebude učiněno v souladu s použitelnými právními předpisy na ochranu údajů.

70. Proto by bylo doporučené, aby zákonodárce této příležitosti použil s cílem zdůraznit tento vztah. Tento přístup by byl v souladu s výběrem volby zákonodárce ve směrnici 2003/98/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru. V poslední uvedené směrnici je vskutku

⁽²⁷⁾ Viz žádost Komise ve věci C-28/08P uvedené v poznámce 7.

úplný soulad se zásadami vztahujícími se na ochranu osobních údajů podle směrnice 95/46/ES jednou z podmínek, které jsou výslovně uvedeny pro opakované použití informací veřejného sektoru ⁽²⁸⁾.

71. V tomto ohledu EIOÚ navrhuje zanesení bodu odůvodnění uvádějícího, že „je-li přístup k dokumentům udělen, na další použití osobních údajů v nich obsažených se vztahují příslušná pravidla o ochraně osobních údajů, a zejména vnitrostátní právní předpisy provádějící směrnici 95/46/ES“.

VIII. ZÁVĚRY

72. EIOÚ se zejména zabýval skutečností, že návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise obsahuje ustanovení zabývající se citlivým vztahem mezi přístupem k dokumentům, právy na soukromí a na ochranu osobních údajů a ochranou osobních údajů, jak je to navrženo v čl. 4 odst. 5. Toto stanovisko podporuje důvody k nahrazení stávajícího čl. 4 odst. 1 a písm. b) do určité míry novým ustanovením, ale nepodporuje ustanovení samotné.

73. Toto ustanovení je kritizováno z těchto důvodů:

- 1) EIOÚ není přesvědčen, že toto je vhodná doba na změnu, protože se před Soudním dvorem projednává odvolání. V tomto odvolání se jedná o závažné otázky.
- 2) Návrh neposkytuje vhodné řešení. Obsahuje obecné pravidlo (druhá věta čl. 4 odst. 5), které:
 - nezohledňuje rozsudek Soudu prvního stupně ve věci *Bavarian Lager*,
 - plně nezohledňuje potřebu správné vyváženosti mezi příslušnými základními právy,
 - neplní svoji funkci, protože odkazuje k legislativě ES o ochraně údajů, jež neposkytuje jasnou odpověď, kdy je třeba rozhodnout o veřejném přístupu.
- 3) Obsahuje zvláštní pravidlo (první věta čl. 4 odst. 5), jež je v zásadě dobře definováno, ale jeho oblast působnosti je příliš omezena.

74. EIOÚ navrhuje jako svůj příspěvek do diskuse tuto výjimku týkající se přístupu veřejnosti k osobním údajům:

- 1) *Osobní údaje se nezveřejní, pokud by takové zveřejnění poškodilo soukromí nebo integritu dotčené osobnosti. K takovému poškození nedojde:*
 - a) *pokud se údaje vztahují výhradně k profesním činnostem dotčené osoby, pokud vzhledem ke konkrétním okolnostem neexistuje důvod předpokládat, že by zveřejnění mělo na tuto osobu nepříznivý dopad;*
 - b) *vztahují-li se údaje výhradně k veřejně činné osobě, vzhledem ke konkrétním okolnostem neexistuje důvod předpokládat, že by zveřejnění mělo nepříznivý dopad na tuto osobu nebo jiné osoby s ní příbuzné;*
 - c) *pokud již údaje byly se souhlasem dotčené osoby zveřejněny.*
- 2) *Osobní údaje se nicméně zveřejní, pokud převažující veřejný zájem zveřejnění vyžaduje. V takových případech musí instituce nebo orgán blíže určit veřejný zájem. V něm budou uvedeny důvody, proč v konkrétním případě veřejný zájem převažuje zájmy dotčené osoby.*
- 3) *Odmítne-li instituce nebo orgán přístup k dokumentu na základě odstavce 1, zváží, zda je možný částečný přístup k tomuto dokumentu.*

75. Ve stanovisku je uvedeno několik jiných bodů, v nichž je třeba objasnění nařízení o přístupu veřejnosti, především ve vztahu k ustanovením nařízení (ES) č. 45/2001. Tato objasnění je možno provést zanesením bodů odůvodnění nebo možných legislativních ustanovení u těchto témat:

- a) *Pojem dokumentu s cílem zajistit nejširší možné použití nařízení o přístupu veřejnosti.*
- b) *Výklad čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001 v souvislosti s přístupem veřejnosti s cílem zajistit, aby žadatel o přístup veřejnosti nemusel prokazovat nezbytnost zveřejnění.*
- c) *Vztah mezi právem na přístup veřejnosti k dokumentům a právem na přístup k vlastním osobním údajům podle nařízení (ES) č. 45/2001 s cílem zajistit, aby se právo na*

⁽²⁸⁾ Viz 21. bod odůvodnění a čl. 1 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru, (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

přístup k veřejným dokumentům nijak nedotklo práva na přístup k vlastním osobním údajům.

- d) Povinnost instituce z vlastního podnětu přezkoumat, zda je osoba oprávněna k přístupu podle nařízení (ES) č. 45/2001, pokud osoba požaduje přístup k údajům, jež se jí týkají, podle nařízení o přístupu veřejnosti.
- e) Další použití osobních údajů obsažených ve veřejných dokumentech s cílem zajistit, aby se na toto další

použití vztahovala příslušná pravidla o ochraně osobních údajů.

V Bruselu dne 30. června 2008.

Peter HUSTINX
evropský inspektor ochrany údajů
